

การเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติ อินเตอร์เนชั่นแนลไฟโอเนียร์สโดยการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์

สุนิสา ลอยเมฆ, บช.บ.*, กาญจนา สุทธิเนียม, ประ.ค.*, ชลพร กองคำ, ประ.ค.*,
อโนทัย แทนสวัสดิ์, ค.ค.*

*คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ : 1) เพื่อเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์ ก่อนและหลังการทดลอง และ 2) เพื่อเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบการดูแลของโรงเรียน

วัสดุและวิธีการ : การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนนานาชาติอินเตอร์เนชั่นแนลไฟโอเนียร์ส ปีการศึกษา 2565 จากนักเรียนที่มีคะแนนจิตสาธารณะต่ำจำนวน 16 คน และสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม และกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามระบบการดูแลของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบวัดจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 - 1.00 และค่าความเที่ยงโดยรวมเท่ากับ 0.77 และ 2) การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติบรรยาย ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงเปรียบเทียบโดยใช้ Wilcoxon signed rank test และ Mann-Whitney U test

ผล : 1) ผลการเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลองหลังได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์สูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หากพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการใช้และการดูแลสาธารณสมบัติและด้านการถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการรับรู้และเคารพในสิทธิของบุคคลไม่แตกต่างกัน 2) ผลการเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หากพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการใช้และการดูแลสาธารณสมบัติและด้านการรับรู้และเคารพในสิทธิของบุคคลไม่แตกต่างกัน

สรุป : การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์สามารถเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้

คำสำคัญ : การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์, จิตสาธารณะ, นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ENHANCEMENT OF PUBLIC MIND AMONG JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENT INTERNATIONAL PIONEERS INTERNATIONAL SCHOOL BY CONSULTING GROUPS ACCORDING TO THE GESTALT THEORY

Sunisa Loymake, B.Acc.*, Kanchana Suttineam, Ph.D.*, Chonlaporn Kongkham, Ph.D.*,
Anotai Tansawat, Ph.D.*

**Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University*

Abstract

Objectives: 1) To compare the public mind among junior high school students before and after receiving group counseling by the Gestalt theory. 2) To compare the public mind among junior high school students after receiving group counseling according to the Gestalt theory and the regular care.

Material and Methods: The sample group consisted of 16 junior high school students, selected according to the criteria. They were randomly assigned an experimental group of 8 people and a control group of 8 people. The experiment group received group counseling by the Gestalt theory and the control group received regular care. Research instruments consisted were: 1) The public mind measure, The reliability of this instrument was reported by IOC ranged from 0.67-1.00 and Cronbach's Alpha as of 0.77, and 2) the group counseling program. It is IOC ranged from 0.67-1.00. The descriptive, Wilcoxon signed-rank test and Mann-Whitney U test were used for data analysis.

Results: The results of study were: 1) The public mind among junior high school students who received group counseling by Gestalt theory after the experiment was significantly higher than before the experiment at the .05 level and it was found that attitudes toward using and taking care of public property, and considering it a duty to perform such care, were significantly different at the .05 level, while attitudes toward recognizing and respecting the rights of individuals was not statistically significant difference. 2) The public mind among junior high school students in the experimental group after receiving counseling by Gestalt theory and the control group after receiving the regular care were statistically significant difference at the .05 level and it was found that considering it a duty to perform such care, was statistically significant difference at the .05 level, attitudes toward using and taking care of public property and respecting the rights of individuals were not statistically significant difference.

Conclusion: group counseling by Gestalt theory to enhance the public mind among junior high school students.

Key words: group counseling by Gestalt theory, public mind, junior high school students

Corresponding author: Kanchana Suttineam, e-mail: kanchana.sut@bsru.ac.th

Received: January 15, 2024; Revised: April 17, 2024; Accepted: April 22, 2024

บทนำ

จากสภาพปัญหาในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การแข่งขันกันในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ค่านิยมทางวัตถุสูง เกิดการเอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ความสำคัญต่อส่วนรวมจึงลดน้อยลงทุกวัน และสังคมไทยกำลังเผชิญกับวิกฤติความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีการแสวงหารายได้เพื่อตอบสนองการบริโภค การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง ขาดความมีน้ำใจ เกิดการแข่งขันเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ขาดความสามัคคี มีความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น ขาดการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ทุกคนต่างมุ่งแสวงหาความสุขคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนให้ความใส่ใจในเรื่องของการช่วยกันรักษาสমบัตติสิ่งของและสถานที่ที่เป็นทรัพย์สินสาธารณะน้อยลง¹

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า การขาดจิตสาธารณะของคนในชาติก่อให้เกิดปัญหาสังคมอื่น ๆ ตามมา เช่น การย่อหย่อนในศีลธรรม การขาดระเบียบวินัย การทำลายสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสาธารณสมบัติ การละเลยที่จะช่วยดูแลแก้ไขเมื่อพบความเสียหายที่สาธารณะ หรือสถานที่ท่องเที่ยว การทิ้งขยะมูลฝอยในสวนสาธารณะ หรือแม่น้ำลำคลองและถนนหนทางต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นการขาดจิตสาธารณะของคนในสังคม แม้แต่สังคมเล็ก ๆ ในโรงเรียนก็จะพบพฤติกรรมที่แสดงถึงการขาดจิตสาธารณะของนักเรียน เช่น การไม่เก็บกวาดเศษ

กระดาษที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้ทิ้ง ไม่ทำความสะอาดห้องเรียน ไม่จัดห้องเรียนให้เรียบร้อยหากไม่ใช่หน้าที่ตนเอง พฤติกรรมดังกล่าวแม้จะดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตหรือเกิดผลเสียหายร้ายแรงต่อส่วนรวม แต่ก็ไม่ควรปล่อยให้เป็นเช่นนี้ตลอดไป เพราะพฤติกรรมเหล่านี้แสดงถึงการขาดจิตสาธารณะซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาอีกมากมาย หากไม่ได้รับการควบคุมหรือแก้ไข ย่อมส่งผลเสียต่ออนาคตของเยาวชนในฐานะเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าของสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งนอกจากจะทำให้เยาวชนไม่มีภูมิคุ้มกันแล้ว ยังเป็นจุดอ่อนที่จะทำให้เข้าใจสังคมผิด ไม่เห็นความสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม หรือเรียกว่า “ขาดจิตสาธารณะ” สภาพการณ์ที่วัยรุ่นไทยขาดจิตสาธารณะทำให้ชุมชนอ่อนแอ ไม่สนใจและเข้าร่วมกิจกรรม ห้างเหินศาสนาและขาดความเชื่อศรัทธาสิ่งเหล่านี้ถือเป็นตัวกีดกร่อนเศรษฐกิจพอเพียงและความสมานฉันท์ในสังคม² สอดคล้องกับผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 3 พบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง³ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า จิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น และเป็นประโยชน์ในทุกระดับของสังคม ถ้าหากได้มีการพัฒนาให้เกิดขึ้นอย่างเข้มแข็งตั้งแต่ในระดับครอบครัวจนถึงสถาบันการศึกษา ซึ่งนอกจากจะอบรมสั่งสอนทั้งด้านวิชาการ ยังจะต้องอบรมคุณธรรม จริยธรรม

ปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนรู้จักการเสียสละให้มากกว่ารับ จะทำให้เด็กและเยาวชนพัฒนาจิตใจในการช่วยเหลือผู้อื่น มีความอ่อนน้อมถ่อมตน พัฒนาจิตใจตนเองสู่จิตสาธารณะต่อไปในอนาคต

การมีจิตสาธารณะนี้ถือเป็นคุณลักษณะของคนไทย 4.0 ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 โดยสอดคล้องกับแนวทางการเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12 ที่มุ่งเน้นการหล่อหลอมให้คนไทยมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม และกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคนไทยมีลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยเฉพาะด้านการศึกษาซึ่งอยู่ภายใต้กรอบของวัฒนธรรมทุนนิยม ผู้เรียนต้องมีความสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมมุ่งหวัง ความรู้ความสามารถของประชากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศที่เรียกว่า “สังคมอุดมปัญญา” หากประเทศใดมีการพัฒนาการศึกษาให้เจริญมีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้แล้วประเทศนั้นย่อมได้รับความเชื่อมั่นได้รับการยอมรับจากนานาประเทศอย่างต่อเนื่องยาวนาน ซึ่งจะส่งผลให้สังคมของประเทศยั่งยืนต่อไป⁴

ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเก็บข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า ร้อยละ 60 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมขาดจิตสาธารณะในเรื่องการไม่รักษาความสะอาดของส่วนรวม เช่น ทิ้งขยะไม่เป็นที่ คิมน้ำรับประทานขนมแก้วหรือ

ห่อขนมไม่นำไปทิ้งถังขยะ ร้อยละ 20 ไม่รักษาสสิ่งของที่เป็นสมบัติส่วนรวม เช่น ไม่ปิดน้ำเปิดไฟหลังการใช้งาน ร้อยละ 20 ชอบหลบเลี่ยงการทำเวรประจำวัน ร้อยละ 15 นึกหนังสือห้องสมุดในหน้าที่ตนเองต้องการ ร้อยละ 5 ในการลงไปเก็บข้อมูลจากการพูดคุยกับเพื่อนครูในโรงเรียน พบว่า ครูในโรงเรียนโดยเฉพาะครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ให้ข้อมูลในลักษณะที่สอดคล้องกันกับถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีปัญหาในการทำมาความสะอาดห้องเนื่องจากมีนักเรียนหลบเลี่ยงการทำเวร บางครั้งนักเรียนก็ทิ้งเศษขยะจากการใช้งานเศษจากการเหลาดินสอ แม้กระทั่งเศษขยะจากยางลบลงพื้นโดยไม่สนใจที่จะนำไปทิ้งถังขยะหนึ่งในครูประจำชั้นยังกล่าวด้วยว่า บางครั้งพบว่านักเรียนนำน้ำยาลบคำผิดขีดเขียนลงบนโต๊ะเรียนการใช้ดินสอขีดเขียนตามผนังห้องน้ำ ขณะเดียวกันในการอบรมหน้าเสาธงเวลาเช้าแถวในตอนเช้าครูจะหยิบยกเรื่องพฤติกรรมเหล่านี้ของนักเรียนมาตักเตือนอยู่เป็นประจำ โดยใช้คำว่า “ครูยังเห็นอยู่” “ครูพูดบ่อยแล้วนะ” “ทำไมต้องให้เตือนบ่อย ๆ โตแล้วนะ” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมขาดจิตสาธารณะดังกล่าวยังคงเกิดขึ้นบ่อยอยู่เป็นประจำ

การเสริมสร้างจิตสาธารณะมีหลายวิธีการ เช่น การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีต่อการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ การให้คำปรึกษาแนวโยนิโสมนสิการที่มีต่อการเพิ่มพูนจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร⁶ การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิต

สาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จะเห็นได้ว่าการปรึกษาแบบกลุ่มเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาวิธีหนึ่งที่สามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือเพื่อให้สมาชิกกลุ่มเรียนรู้และเข้าใจตนเองและผู้อื่น สมาชิกกลุ่มจะได้ประโยชน์จากข้อคิดเห็นของสมาชิกคนอื่น ๆ และข้อคิดจากผู้นำกลุ่ม อีกทั้งจะได้เรียนรู้วิธีเผชิญปัญหาจากสมาชิกคนอื่น ๆ ซึ่งกลุ่มจะให้ความเข้าใจ และการสนับสนุนให้กำลังใจ ช่วยให้ผู้สมาชิกมีความตั้งใจที่จะสำรวจปัญหาของตน สมาชิกจะรับรู้ถึง ความเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จะทำให้สมาชิกได้เรียนรู้ ความใกล้ชิด ความอาทร และการท้าทาย บรรยากาศของการสนับสนุนให้กำลังใจ และเป็นแนวทางในการป้องกัน แก้ไข และพัฒนาตนเองของสมาชิกแต่ละคน และสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้แก่นักเรียนเกิดสติมีความตระหนักรู้ในตนเอง ทั้งด้านความรู้สึก พฤติกรรม โดยมุ่งเน้นที่สภาวะปัจจุบัน ซึ่งการตระหนักรู้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง และช่วยพัฒนาความสามารถเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคของบุคคล

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติอินเตอร์เนชั่นแนลไพโอเนียร์ส โดยการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเพื่อเป็นการปลูกฝังคุณลักษณะที่สามารถปฏิบัติได้ในด้านการมีจิตสาธารณะและ

เปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมเพื่อให้มีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น ให้แก่นักเรียนแต่ละคน โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนซึ่งจะเป็นกำลังของชาติในอนาคต

วัสดุและวิธีการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนนานาชาติอินเตอร์เนชั่นแนลไพโอเนียร์สปีการศึกษา 2565 ที่ได้จากนักเรียนที่มีคะแนนจิตสาธารณะต่ำ จำนวน 16 และสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยมีเกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดการกำหนดเกณฑ์ของ Vinogradov & Yalom⁷ ที่ว่าขนาดสมาชิกกลุ่มในการให้การศึกษาที่ได้ผลควรมีสมาชิก 5 - 8 คน โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการปรึกษากลุ่ม และกลุ่มควบคุมจะได้รับการดูแลตามระบบการดูแลของโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดจิตสาธารณะ ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น ส่วนที่ 2 แบบวัดจิตสาธารณะ ประกอบด้วยข้อถามคำถามจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ 1 การใช้และดูแลสาธารณะสมบัติส่วนรวมในโรงเรียน 2 การปฏิบัติตามหน้าที่ 3 การเคารพสิทธิของผู้อื่น แบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการปรึกษาจำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลจิตเวชจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (item objective congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.77

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ สร้างจาก การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และศึกษาการสร้างรูปแบบ ทฤษฎี และเทคนิคในการให้การปรึกษากลุ่มตามแนว ทฤษฎีเกสตัลท์ทั้งในและต่างประเทศแล้วนำ การให้การปรึกษากลุ่มไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการ ปรึกษาจำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาล จิตเวชจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบมีค่าดัชนีความ สอดคล้อง (item objective congruence: IOC) อยู่ ระหว่าง 0.67 - 1.00 และนำไปทดลองใช้กับ นักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

หลังจากนั้นดำเนินกิจกรรมสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวม 12 ครั้ง มี รายละเอียดดังนี้ ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศ เพื่อสร้าง

สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน ชี้แจง วัตถุประสงค์และความสำคัญของการเข้ารับการ ปรึกษากลุ่มรวมทั้งให้นักเรียนทำความเข้าใจและ ทราบข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับกติกา การปฏิบัติตน ในการเข้าร่วมกลุ่มและบทบาทหน้าที่ทั้งผู้ให้การ ปรึกษาและนักเรียน ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับ ตารางวันเวลาจำนวนครั้งระยะเวลาสถานที่และ วิธีการในการปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 2, 3 และ 4 ด้าน การใช้และการดูแลสาธารณะสมบัติ เพื่อให้นักเรียน มีจิตสาธารณะในการใช้และดูแลสาธารณะสมบัติ ดูแลรักษาสถานที่ของ เมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษาให้คง อยู่ในสภาพเดิม รวมถึงลักษณะของการใช้สิ่งของ รวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม ครั้งที่ 5, 6 และ 7 ด้านการถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้ นักเรียนแสดงออกถึงการมุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมใน การดูแลรักษาทรัพย์สินในโรงเรียน ทำตามหน้าที่ และเคารพกฎระเบียบที่กำหนด ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อตกลงของสังคม เช่น การทำเวรประจำวัน การปฏิบัติตัวเมื่อเข้าห้องสมุด และรับอาสาที่จะทำ สิ่งที่เป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวม คอยสอดส่องดูแล รักษาทรัพย์สินของทางโรงเรียน เช่น การปิดน้ำ ปิดไฟ เมื่อเลิกใช้งาน จัดโต๊ะเก้าอี้เข้าที่ การเก็บ ขยะ ครั้งที่ 8, 9, 10 และ 11 ด้านการรับรู้และเคารพ ในสิทธิของบุคคล เพื่อให้นักเรียนมีการตระหนักรู้ และเคารพในสิทธิในการใช้สิ่งของส่วนรวมที่ใช้ ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มไม่นำสิ่งของส่วนรวม มาเป็นของตนเอง แบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่น ได้ใช้สิ่งของส่วนรวม และเพื่อให้นักเรียนมีจิต สาธารณะในด้านการรับรู้และเคารพในสิทธิของ

บุคคล ในการแสดงความคิดเห็นและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การแสดงความคิดเห็นและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ครั้งที่ 12 การสรุป เพื่อสรุปการเข้าร่วมกลุ่ม และทำแบบประเมินหลังจากเข้าร่วมการปรึกษา เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เมื่อได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติอินเตอร์เนชั่นแนล ไพโอเนียร์ส และคุณครูที่รับผิดชอบกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเสนอโครงการวิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 650601 วันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2565 โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนของการวิจัย ประโยชน์ที่ผู้ร่วมวิจัยจะได้รับ สอบถามความสมัครใจและลงนามยินยอมเข้าร่วมการวิจัย การเก็บข้อมูลเป็นความลับและการนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม รวมทั้งนักเรียนสามารถปฏิเสธและออกจากกรวิจัยได้โดยไม่มีผลใด ๆ ต่อการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบโดย Wilcoxon

signed-rank test และ Mann–Whitney U test โดยก่อนการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนจิตสาธารณะกลุ่มที่ได้รับการการปรึกษากลุ่มและกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามระบบของโรงเรียน ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการทดสอบการแจกแจงปกติของกลุ่มตัวอย่างก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล โดย ค่าการทดสอบ Skewness และ ค่าการทดสอบ Kurtosis มากกว่า 2 ซึ่งหมายความว่า ค่าเฉลี่ยจิตสาธารณะของทั้ง 2 กลุ่ม มีการแจกแจงแบบไม่ปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิตินอนพารามิเตอร์ (nonparametric statistics) ในการทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบจิตสาธารณะกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม และกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามระบบของโรงเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ผล

ข้อมูลทั่วไปของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 87.5 อยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 50 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 12.5 อยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ร้อยละ 25.0 เท่ากัน ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มควบคุมเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 อยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 50.0 อยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ร้อยละ 25.0 เท่ากัน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และ ระดับชั้น (n = 16)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 8)		กลุ่มควบคุม (n = 8)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	7	87.5	8	100.0
หญิง	1	12.5	0	0.0
ระดับชั้น				
มัธยมศึกษาปีที่ 1	4	50.0	2	25.0
มัธยมศึกษาปีที่ 2	2	25.0	4	50.0
มัธยมศึกษาปีที่ 3	2	25.0	2	25.0

เปรียบเทียบจิตสาธารณะทดลองก่อน และหลังการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์

ผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบจิตสาธารณะกลุ่มทดลองก่อนและหลังการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของจิตสาธารณะของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ ภาพรวมผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = -2.533$) หากพิจารณารายด้านพบว่าด้าน การใช้และการดูแลสาธารณสมบัติและด้านการถือ เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = -2.254, -2.539$) ส่วนด้าน ด้านการรับรู้และเคารพในสิทธิของบุคคลไม่แตกต่างกัน ($Z = -0.289$) ดังแสดงในตารางที่ 2

เปรียบเทียบความจิตสาธารณะระหว่าง กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนว

ทฤษฎีเกสตัลท์

ผลการเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์กับจิตสาธารณะของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามระบบปกติของโรงเรียน ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง พบว่า จิตสาธารณะของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์และกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามระบบของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($U = -6.500$) หากพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการถือ เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($U = 3.000$) ส่วน ด้านการใช้และการดูแลสาธารณสมบัติและด้านการรับรู้และเคารพในสิทธิของบุคคล ($U = 21.500, U = 24.000$) ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจิตสาธณะของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้การศึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง (n = 8)

จิตสาธณะ	การทดลอง	mean	S.D.	Z	p-value
ด้านการใช้และการดูแล	ก่อนการทดลอง	17.250	2.435	-2.254	0.024*
สาธณสมบัตติ	หลังการทดลอง	22.250	1.389		
ด้านการถือเป็นหน้าที่	ก่อนการทดลอง	20.000	1.604	-2.539	0.011*
ที่ต้องปฏิบัติ	หลังการทดลอง	24.500	1.927		
ด้านการรับรู้และเคารพใน	ก่อนการทดลอง	18.625	1.996	-.289	0.773
สิทธิของบุคคล	หลังการทดลอง	18.750	2.375		
จิตสาธณะโดยรวม	ก่อนการทดลอง	55.875	5.384	-2.533	0.011*
	หลังการทดลอง	63.625	3.777		

*p-value < 0.05, Wilcoxon signed-rank test

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจิตสาธณะของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้การศึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์กับจิตสาธณะของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามระบบปกติของโรงเรียน

จิตสาธณะ		mean	S.D.	U	p-value
ด้านการใช้และการดูแล	กลุ่มทดลอง	19.750	1.770	21.500	-1.126
สาธณสมบัตติ	กลุ่มควบคุม				
ด้านการถือเป็นหน้าที่	กลุ่มทดลอง	21.500	3.795	3.000	-3.006*
ที่ต้องปฏิบัติ	กลุ่มควบคุม				
ด้านการรับรู้และเคารพใน	กลุ่มทดลอง	18.188	2.509	24.000	-0.797
สิทธิของบุคคล	กลุ่มควบคุม				
จิตสาธณะโดยรวม	กลุ่มทดลอง	59.500	6.121	6.500	-2.688*
	กลุ่มควบคุม				

*p-value < 0.05, Mann-Whitney U test

อภิปราย

การเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติอินเตอร์เนชั่นแนลไฟโอเนียร์สโดยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลอง โรงเรียนนานาชาติอินเตอร์เนชั่นแนลไฟโอเนียร์ส หลังได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์มีจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนได้รับการให้การปรึกษากลุ่มผลการศึกษาครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยโดยพบว่าจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นหลังการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์เพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์เป็นวิธีการให้การปรึกษาที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้งนี้ เนื่องจากทฤษฎีเกสตัลท์เป็นแนวคิดที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้รวมทั้งการเรียนรู้จากปัญญาความคิด ที่เห็นว่าการรับรู้เป็นพื้นฐานทำให้เกิดการเรียนรู้และคนเรามีความสามารถในการรับรู้ต่างกัน จึงส่งผลให้มีเรียนรู้และมีกระทำแตกต่างกัน การจะรับรู้ที่ทำให้เกิดความเข้าใจได้คตินั้นต้องมีการรับรู้โดยส่วนรวมก่อนแล้วจึงศึกษาส่วนย่อย ๆ ของสิ่งนั้นทีละส่วนในภายหลังและการเรียนรู้เป็นการแก้ไขปัญหาอย่างหนึ่ง ซึ่งความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่ดีขึ้นอยู่กับความสามารถในการหยั่งเห็น (insight) การหยั่งเห็นเป็นการคิดช่องทาง แก้ปัญหาได้

ฉับพลันจากการพิจารณาภาวะรอบด้านถ้าเกิดการหยั่งเห็นเมื่อใดก็จะแก้ปัญหาได้เมื่อนั้น เมื่อแก้ปัญหาได้ก็เกิดการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นไปได้ดีเพียงใดขึ้นกับการใช้ความคิดความเข้าใจหรือสติปัญญาของผู้นั้น ดังนั้นกระบวนการรับรู้และการคิดในสมอง ซึ่งเป็นตัวสั่งการให้เกิดพฤติกรรม การพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามแนวคิดของจิตวิทยาเกสตัลท์นั้น จะต้องพัฒนาปรับเปลี่ยนความคิดก่อน รวมไปถึงการทำความเข้าใจและวินิจฉัยบุคคลที่จะต้องดูผู้นั้นเป็นส่วนรวมต้องศึกษาเข้าไปในสภาพแวดล้อมทุกรูปแบบเพื่อให้รู้จักผู้นั้นได้โดยแท้จริง รวมทั้งได้แนวทางเข้าใจบุคคล โดยพิจารณาที่โลกแห่งการรับรู้ของเขา เนื่องจากจะรับรู้ตามความคิดภายใน มากกว่ารับรู้โลกเชิงภูมิศาสตร์ตามความเป็นจริง เมื่อเข้าใจการรับรู้ของใครก็ย่อมเข้าใจความคิดของผู้นั้นด้วย จากการศึกษางานวิจัยพบว่า ทฤษฎีเกสตัลท์สามารถนำมาใช้ในการปรึกษาได้ประสบผลสำเร็จสอดคล้องกับการศึกษาของ อภิเชษฐ จันทนา และกาญจนา ไชยพันธุ์ (2553)⁸ ที่ศึกษาผลของการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 3 ที่เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ มีคะแนนจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 แต่หากพิจารณารายด้านจะพบว่าด้านการใช้และการดูแลสาธารณสมบัติและด้านการถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะอยู่ในการปรึกษากลุ่มพบว่า ภาพรวมนักเรียนทุกคนจะชอบกิจกรรมและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีแต่ในช่วงกิจกรรมแรกๆ สมาชิกกลุ่มยังไม่กล้าแสดงออกในการซักถามหรือแสดงความคิดเห็นมากนัก แต่หลังจากผู้วิจัยได้กระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มเกิดความกระตือรือร้น โดยการให้คำชม การให้กำลังใจ การสรุปแล้วถามย้อนกลับ ส่งผลให้นักเรียนกลับมาสนใจและแสดงความคิดเห็นมากขึ้นตลอดจนเห็นความสำคัญในการปฏิบัติตามกฎข้อตกลงของสังคม เช่น มีความรับผิดชอบในการทำเวรประจำวันและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองเมื่อเข้าห้องสมุดมากขึ้น ตลอดจนมีความตระหนักในของที่เป็นส่วนรวมมากขึ้น เช่น การปิดน้ำ ปิดไฟเมื่อเลิกใช้งาน การไม่ทิ้งขยะเรี่ยราด เป็นต้น จากคำพูดของนักเรียนในการทำกิจกรรมในด้านการใช้และการดูแลสาธารณสมบัติ ด้านการถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ด้านการรับรู้และเคารพในสิทธิของบุคคล จากคำพูดที่ว่า การเข้าร่วมครั้งนี้ทำให้ “หนูรู้สึกว่หลังจากนี้จะต้องเปลี่ยนแปลงตนเองแล้วในการใช้ของต่าง ๆ ให้ถูกต้องและรู้จักประหยัด โดยเฉพาะการรักษาสิ่งของที่เป็นของส่วนรวม” “ต่อไปเราจะช่วยกันสอดส่องดูแลของส่วนรวม” “ทุกการแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้สิ่งของร่วมกันทำให้ใจเราฟูขึ้น” “จะช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมี

โอกาส จะดูแลรักษาสิ่งของด้วยการเอาใจใส่และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน” สอดคล้องกับส่วนจิตสาธารณะด้านการรับรู้และเคารพในสิทธิของบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หากพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนจิตสาธารณะมีแนวโน้มสูงขึ้น เช่นเดียวกับ Lekwilai et al. (2020)⁹ ได้ทำ การวิจัยเรื่อง Effects of Using Public Mind Enhancement Model on Bachelor of Education Students at Phranakhon Rajabhat University พบว่า การจัดแผนการเรียนรู้เรื่องจิตสาธารณะ ส่งผลต่อบัณฑิตจิตสาธารณะ ต่อตนเองเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 2 จิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติอินเตอร์เนชั่นแนล ไซเบอร์ส ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบการดูแลของโรงเรียนแตกต่างกัน

ผลการศึกษาค้นครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานการวิจัย โดยพบว่า จิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลและระบบการดูแลของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์ เป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนได้สำรวจตนเองในแง่มุมต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อพัฒนานักเรียนในแง่ต่าง ๆ เช่น มีมนุษยสัมพันธ์การรู้จักตนเองและการรู้จักคนอื่น สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น โดยนักเรียนที่เข้าร่วมการปรึกษา

กลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ จะเป็นนักเรียนที่มีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น โดยมีลักษณะของความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงของนักเรียนในการใช้ของส่วนรวม ได้แก่ การตระหนักรู้ในการรักษาทรัพย์สิน ดูแลรักษาสถานที่ของเมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษาให้คงอยู่ในสภาพเดิม ลักษณะของการใช้สิ่งของส่วนรวมอย่างประหยัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อนักเรียนได้รับการให้การปรึกษากลุ่มการทำให้ให้นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ต่าง ๆ กันมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมสามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งในการให้การปรึกษากลุ่ม คือ การให้กำลังใจและการเสริมแรงซึ่งกันและกัน อันเป็นสิ่งที่ชะโลมใจนักเรียนให้เกิดผลลัพธ์พลังใจในทางบวก¹⁰ พร้อมทั้งจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้ของส่วนรวมมากขึ้น ส่วนด้านการใช้และการดูแลสาธารณสมบัติและด้านการรับรู้และเคารพในสิทธิของบุคคล ไม่แตกต่างกันแต่หากพิจารณาคำเฉลี่ยของคะแนนจิตสาธารณะมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในช่วงของวัยมักจะให้ความสำคัญกับตนเองมากกว่าสิ่งอื่นประกอบกับการปรึกษากลุ่มอาจจะต้องเพิ่มจำนวนครั้งให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมองของนักเรียนให้กว้างขึ้น สอดคล้องกับ อุมารักษ์ สุขารมย์ (2566)¹¹ ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า จิตสาธารณะของนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร คะแนนปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษาภาพรวมคะแนนจิตสาธารณะของนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับสูง (mean = 4.41, S.D. = 0.39) ผลของการใช้รูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครสรุปได้ดังนี้ จิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่ม หลังเข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มและหลังติดตามผลมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่ม หลังร่วมการให้การปรึกษากลุ่มและหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นกว่าจิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุป

การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเกสตัลท์สามารถเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้

ข้อจำกัด

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้ทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูที่ทำหน้าที่ให้การปรึกษา จะนำไปใช้ในควรมีความรู้ด้านการปรึกษา จิตวิทยา และพิจารณาขั้นตอนในการนำโปรแกรมกลุ่มตามทฤษฎีเกสตัลท์ไปใช้ในการพัฒนาและเสริมสร้างจิตสาธารณะแก่นักเรียน

2. เพื่อเป็นการทดสอบประสิทธิผลของการศึกษาตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นว่ายังคงมีประสิทธิผลต่อไปอีกหรือไม่จึงควรมีการติดตามผลในระยะยาว 3 เดือน 6 เดือน และ 1 ปี ร่วมกับศึกษาความคุ้มค่า คุ้มทุนในการใช้การปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน

3. ควรนำการศึกษาตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะไปประยุกต์ใช้ในการศึกษากับนักเรียนในระดับอื่น ๆ ในการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านอื่น ๆ พร้อมทั้งมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. วิมล ชาติธานี. ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์ต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. สกลนคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร; 2555.

- ชัยยงค์ จันทร์โสดา. การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อแก้ไข ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของ นักเรียนโรงเรียน แสลงโทนพิทยาคม อำเภอประโคนชัยจังหวัดบุรีรัมย์ [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2550.
- บดินทร์ เสวากพ. การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนบ้านบะหว้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 3 [วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต]. สกลนคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร; 2561.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552 -2561). กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค จำกัด; 2554.
- สุพจน์ เปลี่ยวสงัด. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการเสริมสร้างจิต สาธารณะของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้จังหวัด นครศรีธรรมราช [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ; 2557.
- นิรุทธ์ วัฒนภาส. ผลของการให้คำปรึกษาแนวโยนิโส มนสิการที่มีต่อการเพิ่มพูนจิตสำนึก สาธารณะของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. Veridian E-Journal SU 2554; 688-703.
- Vinogradov S & Yalom ID. Concise guide to group psychotherapy. Washington, DC: America Psychiatric Press Inc; 1989.
- กาญจนา ไชยพันธุ์ ,อภิเชษฐ จันทนา. ผลของการใช้ กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3. วารสาร ศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา 2553; 4(3): 130-138.
- Lekwilai S, Nithiwaraphakul K, Akkararat P. Effects of using public mind enhancement model on bachelor of education students at Phranakhon Rajabhat University. Solid State Technology 2020; 63(4): 599-608.

10. กาญจนา สุทธิเนียม. การพัฒนาทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกของนิสิตครูโดยการให้การปรึกษากลุ่ม. วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต 2561; 32(1): 17-32.
11. อุมารัตน์ สุขารมณ, การพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2566; 13: 65-85.